

quid iam faceret si de his que fecerat increpat
 bat dices. Ihesu nazarenū virū approbatū a deo
 om̄is vobis virtutibus a p̄diḡis a signis que fe-
 cit per illū deus in medio vestri sicut vos scitis.
 Hūc de finito cōfilio a presencia dei traditū p̄
 manus iniquorum affigentes līngno intēmisis
 quē deus fuscitauit solutis doloribz inferni. Ut
 videlicet crudelitatis sue cognitōe destruciōe. e di-
 ficiacōne sancte predicationis q̄to anxie quere-
 ret rāto vñiliter audiret. Vñ illico responderūt.
 Quid ergo faciem⁹ virti fr̄es. Quibz mox dicūt
 Pem̄itēciam agite a baptizetur unusquisq; ve-
 strū. Que edificacōnis verba pfecto tempore
 rent. nisi prius salubrē ruimā sue destructionis
 inuenissent. Hinc est q̄ saulus cum super eum
 lux celitus emissa resplenduit nō iam qd recte
 deberet facere si quid praece fecisset audiuit. Nā
 cū prostratus requireret dices. Quis es dñc.
 Protin⁹ respondeat. Ego suū Ihesus nazarenus
 quē tu psequeris. Et cū repente subiungat. dñe
 qd me iubes facere. Illico adiungit. Surge et
 ingredere cūuitatē a ibi tibi diceat qd te oporteat
 facere. Ecce de celo dñs loquēs persecutoris sui
 facta contipuit nec tamē illico que essent facien-
 da monstrauit. Ecce clacōnis sue fabrica iam tō
 tortuerat a post ruimā suā humilis edificari re-
 quirerbat. a cū supbia destruit edificacōis tamē

verba retinetur ut videlicet prosecutus immunitus
destrudus iacet. et tamen post in bonis solidis
us surgere quanto prius funditus cunctus a pristini
no errore cecidisset. Qui ergo nulla adhuc age
te bona ceperunt a rigiditate antea sue prauria
tis correptam manu cuitedi sunt ut ad statum
postmodum recte operacionis erigatur. quia et
idcirco altum filue lignum succidimus. ut hoc
in edificio tegmine subleuemus. Sed tamen non
ceperente in fabrica ponitur ut minimu[m] prima vi
ciosa eius viriditas exsiccatur. Cuius quo plu
m in infimis humor excoquitur. eo ad summa
solidius leuat. At contra amonendi sunt qui
inchoata bona minime consumant ut cauta circu
spetione considerent quia dum profita non perfici
ant. etiam que fuerat cepta currellunt. Si enim
quod videtur gerendum sollicita intentione non crescat
etiam quod fuerat bene gestu decessat. In hoc quippe
pe mundo humana anima quasi moe nauis contra
idem fluminis ascendentes uno in loco nequaquam
mittit quod ad ima labitur. non ad summa conatur. Si et
go inchoata bona fortis opantis manus ad perfec
tionem non sublevat. ipsa opandi emissio contra hoc
quod operatum est pugnat. Hic enim quod per salomonem
dicatur. Qui mollis et dissolutus in opere suo fuit
est sua opera dissipatis quod visus quod cepta bona distri
bus non exequitur dissolucionem negligenter manum

destruens imitac. Hinc sacerdos ecclie ab an-
 gelo dicit. Esto vigilas et firma cetera que mo-
 ritura erant. non enim inueni opera tua plena co-
 rā deo meo. Quia igitur corā deo plena eius ope-
 ra inuenta non fuerat. mortuā reliqua etiā que
 erant gesta predicabat. Si enim quod mortuum in
 nobis est ad vitā non accedit. hoc etiam extin-
 gitur quod quasi adhuc vīnum tenetur. Ammo-
 nendi fuit ut ppendant quod tollerabilius esse potu-
 isset recti viam non accipe. quod accepta postergū
 redire. Nisi enim retro respiceret. erga scriptū
 studium nullo tempore langerent. Audiāt ergo
 quod scriptū est. Melius erat eis non cognoscere vi-
 am iusticie quam post agmōne; retrofū conuer-
 ti. Audiāt quod scriptū est. Vtū frigidus es
 aut calidus. si quia tepidus es et nec frigidus
 nec calidus incipiā te euomere ex ore meo. Ca-
 lidus quippe ē qui bona studia et artipit et cōfū-
 mat. frigidus vero qui cōfūmandā nec īchoat
 et sicut a frigore p tempore trāfitur ad calorē.
 ita ad calorē per tempore redit ad frigus. Quis-
 quis ergo amissō infidelitatis frigore vivit sed
 nequaquam tempore supato ex crescat ut feruatur. pro-
 culdubio calore despato dū norio in tempore de-
 morat. agit ut frigescat. Sed sicut ante tempore
 frigus sub spē est. ita post frigus tempori īdespa-
 cone. Qui enim adhuc ī peccatis ē cōuerſionis

fidūlam non amittē. Qui vero post conuerſi
onem tenuit & spem que esse potuit de peccato ē
subtraxit. Aut calidus ergo quisq; aut frī
gidus esse querat. ne tepidus cuomatur ut
videlicet aut nec dum conuerſus adhuc de se
conuerſionis spem prebeat. aut iam conuerſus
virtutibus inardescat. ne cuomatur tepidus
qui a calore quē proposuit corpore ad noctū n
frigidus redit.

Quod aliter ammonendi sunt qui mala
occulte agunt. et bona publicē. Atq; ali
ter qui boni que faciunt abscondunt et
tamen quibusdam factis publicē mala de se
opinari permittunt.

Cap. 79.

Liter ammonendi sunt. qui mala occulte a
gūt & bona publicē. Atq; aliter qui bona
que faciunt abscondunt. & tamen quibusdā
factis publicē mala de se opinari permittunt. Am
monēdi enī sūt q̄ mala occulte agūt & bō publi
ce. vt perpēdant huāna iudicia quāta velocita
te euolāt. dñima autē q̄n̄ta immobilitate p̄du
rāt. Ammonēdi sūt ut in fine reꝝ mētis oculos
figāt. q̄ & huāne laudis attestacō p̄terit & sup
na sētentia q̄ abscondita penetrat ad retributi
onē p̄petuā dualescit. Dū igit̄ occulte mala sua
dñimis iudicis reā aūt sua huānis oculi aūpo
nunt. & sine teste ē bonum qđ publicē faciunt.

a nō sine eterno teste est. qd latente delinquunt.
 Culpas itaq; suas occultādo hōibus v̄tutesq;
 pandēdo. a vñ pumiri teat abscondentes dete
 gūt. a vñ remunerari poterāt detegētes ab scō
 dūt Quos recte sepulchra dealbata speciosa ex
 teti⁹ s̄ mortuorum ossibus plena vētas vocat. qz
 vicōrum mala int⁹ detegūt. humamis vero oculis
 quorūdam demōstracōe opm de solo foras
 iusticie colore blādiuitur. Ammonēdi itaq; fūc
 ne que agūt recta despiciāt s̄ ea meriti melioris
 credāt. Valde nāq; bona sua diuidicant. qz de
 eoz mercede sufficere fauores humanos putāt
 Cum enim p̄ recto opelaus trāfitoria querit e
 terna retributōe res digna venūdat. De quo
 vīdelic; precō p̄cepto vētas dicit. Amē dico vo
 bis. receperūt mercede suā Ammonēdi fūc ut cō
 fiderent qz dū prauos se in occultis exhibent s̄
 tamē exēpla de se publice in bonis opibus pre
 bent. ostendūt sequēda qz fugiūt. clamant amā
 da que oderūt. vīnūt postremo alijs a sibi mori
 untur. At c̄tra āmonēdi fūc qui bō occulte faci
 unt a qbusdā tamē factis publice de se mala o
 p̄mari p̄mittūt. ne cū semetip̄sos actionis recte
 v̄tute viuificant in se alios p̄ exēplū praeuecti
 macōnis occidant. ne minus qz se primos dili
 gāt. a cū ipsi salubrē potū vīni sorbeant intētis
 in sui cōsideracōne mētibus pestiferum venem

potulū fundāt. Nimirū ī vno p̄mōꝝ vitam
minus adiuant. ī altero multū Ꝏuant. dum
studēt a recta occulte agē. a q̄busda; factis ad
exemplū de se p̄ua semina ē. Quisq; enī laudis
occupisētiā calcaē iā sufficit. edificacōis fraude
p̄petrat si bona que agit occultat. a quasi iacta
to semine germinādi radices subtrahit q̄ op⁹
qd̄ imitandū ē nō oñdit. Hic nāq; ī euāgelio
vełtas dicit. Sic luceat lux v̄rā corā h̄ib; ut
videāt opa v̄rā bō a glorificēt p̄em v̄m q̄ i cēl
ē. Vbi illa q̄ sentēciā p̄mē q̄ longe aliud p̄ce
pissē videt dices. Attēdite ne iusticiā vestrā
faciat̄s coram h̄ib; ut videamini ab eis Quid
est igit̄ q̄ op⁹ v̄m a ita facēdū est ne videat̄
atn̄ ut debeat videi precipit. n̄ q̄ ea q̄ agim⁹ a
occultāda fūt ne laudemur a tñ ostendēda fūt
ut laudem celestis patris augeam⁹. Nā cū ws
iusticiā corā h̄ib; dñs facē phiberet illico ad
h̄ixit ut videamī ab eis. a cū rursus vidēda ab
h̄ib; bō opa v̄rā preciper; p̄tin⁹ s̄b̄didit ut glo
rificēt patrē v̄m q̄ ī cēl ē. Qualiē igit̄ vidēda
eēnt v̄l q̄liē nō vidēda ex sn̄iatum fine mōstra
uit. q̄tinus opant̄s mēs op⁹ suū a p̄p̄ se videi
nō q̄eret. a tñ hoc p̄pter celestis patris gloriā
nō cēlaret. vñ fit plezq; ut bonū op⁹ a ī occul
to fit cū fit publicē. a rurs⁹ ī publico cū agit o
culte. Qui enī ī publico bono ope nō suam sed

summi patris gloriā q̄rit q̄ fecit abscondit q̄ il
 lum solū testē habuit cui placē curauit. Et qui
 in secreto suo bene ope deprehēdi ac laudati cō
 cupiscit. et null⁹ fortasse vīdit qđ exhibuit et ta
 mē hoc corā hominib⁹ fecit. q̄ tot testes i bono
 ope secū duxit q̄ humanos laudes in corde teq̄
 fuit. Cum vero prava estimacō iniquātum sine
 peccato valet ab intuēcū mēte nō tergit cūctis
 mala credentib⁹ p exemplū culpa p̄mitatur. vñ
 et plerūq; cōtingit vt q̄ negligēter de se mala o
 pīna p̄mittūt. p semetip̄os quidē nulla iniqua
 faciunt s̄ tamē p eos q̄ se imitati fuerint multū
 plicius delinquūt. Hinc ē q̄ apl̄s immunda q̄
 dā sine polluōe comedētib⁹. s̄ imperfectis tēpta
 ciōnis scandalū sua hac cōmessacione mouēti
 bus dicit. videte ne forte hec licencia v̄ra offen
 diculū fiat infirmis. et rursum. Et peribit infirm⁹
 in tua cōsciēcia frat̄. ppter quē xp̄s mortuus est.
 Sic aut̄ peccātes in fratres et pauciētes cōscienti
 am eoz infirmā in xp̄o peccatis. Hinc ē q̄ moy
 ses cū diceret nō maledicēs surdo. p̄tinus ad
 iunxit. nec corā ceco ponē offendiculū. Surdo
 quippe maledicere est absentia ac non audien
 ti d̄erogaē. Coram ceco vero offendiculum po
 nere est discretam rem quidē agere sed tamē
 ei qui lumen discrecōmis non habet scādali occa
 sionē pretere.

De exhortacione multis adhibenda ut sic singu-
lorum virtutes adiuuent quantum per hanc o-
rariam virtutib; virtus non crescatur. Cap. 6.

Ec sunt que presul animatus in predicationis
differitate custodiat. ut sollicitus oracula
singulorum vulneribus medicamenta opponat. Sed
cum magni studij sit. ut exhortationis singul seruia-
tur ad singula cum valde laboriosum sit unumqueque
de proprijs suis dispensacione debite consideracōis instru-
ere. loge tamen est laboriosius auditores in nume-
ris ac diuisis passionib; laborantes uno eodemque
tempore vniq; et communis exhortacionis amone.
Ibi quippe talia arte vox tempanda est. ut cum diuersa
auditorum sint virtus. et singul inueniat oracula
et tamen sibi metipfis non sit diuersa ut inter
passiones medias uno ductu transeat sed mo-
re bicipitis gladii tumores cogitationum carna-
lium ex diuerso latere incidat. quatinus sic su-
perbis predictetur humilitas ut timidis non
augeatur metus. sic timidis infundatur auto-
ritas ut tamē superbis non crescat effrenacio
sic ociosis ac torpētibus predictetur sollicitudo
boni operis ut tamē inquietis immoderata licē-
cia non augeat actionis. Sic inquietis ponat mo-
dus ut tamē ociosis non fiat torpor securus.
Sic ab impatiensib; extinguitur ira. ut tamen
remissis ac lembus non crescat negligencia

sic lenes accendatur ad zelum ut tamen iracubis
 non addatur inmediu. sic tenacibus infundatur tri-
 buendi largitas. ut cum predigis effusionis freno
 minime laxetur. sic predigis predicetur parcitas
 ut tam tenacibus pitura regi custodia non au-
 geatur sic in continetibus laudetur omagiu ut tamen
 iam continentis non reuocetur ad luxum. sic continentis
 bus laudetur virginitas corporis. ut enim in omagibus
 despota non fiat fecunditas carnis. sic predicanda
 fuit bona. nec ex latere iubeatur et mala. sic lau-
 danda fuit bona summa. ne despiciant ultima. sic
 nutrita sunt ultima. ne dum credunt sufficere.
 nequaquam tandem ad summa.

De exhortacione quod vni abhiberenda est. aut hys
 quod contrariis passionibus laborat Cap. 38.

T grauis quidem predicatori labor est in con-
 munis predicationis voce ad occultos fin-
 gulorum motus causasque vigilaem a palistrorum mo-
 re in diversi lateris arte se vertere. Multo tam
 acrioni labore fatigatur quando vni ex contrariis vi-
 cijs seruienti predicare appellatur. Plerumque enim
 quis lete nimis desperacionis existit. sed tam cum
 repente ab orta tristitia immamiter deprimitur. Cu-
 radum itaque predicatori est quatenus sic terga-
 tur tristitia que venit ex tempore ut non augera
 leticia que suppetit ex desperatione. a sic frenetur
 leticia que ex desperatione est ut tam non crescat

teistia que remittit ex tempore. Iste genitrix vnu
immoderate precipitacionis et aliquando tamen
ab eo quod festine agendum est eum vis prepedit fu
bito nate formidinis. ille genitrix vnu immoderate
formidinis et aliquando tamen in eo quod appetit
temeritate impellitur precipitacionis. Sic itaque i
sto reprimatur subito aborta formido. ut tunc non
exrescat enutrita diu precipitacio. sic in illo re
primatur aborta repente precipitacio. ut tam
non evalescat impressa ex conspercone formido.
Quod autem mihi si metu medici ista custodiuntur. dum
medici corporum tanta discrecois arte se repant
qui non corda sed corpora medetur. Plerique enim de
bile corpus opprimit languor immamis. cui lan
guori scilicet obuiat adiutorius fortibus debet. sed
tamen corpus debile adiutorium forte non susti
net. studet igitur qui medetur. quatenus sic super
existentem morbum subtrahat. ut nequaquam supposi
ta corporis debilitas crescat. ne fortasse languor
cum vita deficiat. Tanta ergo adiutorium discrecoe co
ponit. ut uno eodemque type et languori obuiet et
debilitati. Si igitur medicina corporis indumente
adhibita seruere dimisibilis potest. tunc enim vere me
dicina est quoniam sic per eam vicem superexistenti succurrere
ut etiam supposito desperacioni seruat. Cur medici
na mentis una eademque predicatione aposita
mox morbis diuerso ordinem obuiare non valet

que tāto subtilior agitur. quāto de inuisibilis
 tractatur. Qd aliquid leuiora vicia relinque
 da sunt. ut grauiora subtrahantur. Cap. 39.
 Ed qz plerūq; dum duoz viciorū languor
 ierunt. hic leuis. illud fortasse grauius pre
 mit. et illi minorem vicio rectius sub celeritate su
 uentur p qd festine ad intētum tendit. et si h
 a vicina morte restrīngi nō potest nisi illud eti
 am qd existit oratium crescat. Colleādū ita
 q; predicatori est. ut p exhortacionem suā arti
 ficiose modeamine vnu paciatur crescere. qua
 tenus aliud possit a vicina morte retinere. Qd
 cū agit nō morbus exaggerat. sed vulnerati sui
 cui medicamentum adhibet vitā seruat. ut ex q
 rēde salutis orguū temp⁹ muemāt. Sepe enim
 quis a ciboru se īgluviē minime tempans iā,
 iā q; pene sup atis luxurie stimul pmit. q hui⁹
 pugne metu erit dum se p abstinentia restrige
 re nūtitur. in manis glorie temptacione fatigatur.
 In quo nimis vnum vicium nullaten⁹ extingui
 tur. nisi aliud nutriat. Que igit ardeci⁹ pestis
 īsequenda est. nisi que pīculosius pmit. Col
 leādum namq; ē ut p virtutem abstinentie ī
 terim arroganciā cōtra viuentē crescat. ne eū
 per īgluviē a vita funditus luxuria extinguat
 Hinc est q paul⁹ cū īfirmum auditore suum
 perpendebat aut prava adhuc velle agere. aut

de actione recta humane laudis retribuciong
gaudere ait. Vis non simere potestatem & Bo-
nū fac & habebis laude ex illa Neq; enī ito bō a-
genda sunt vt potestas huius mundi nulla ci-
meatur . aut per hec gloria transitorie laudis
assumatur. Sed cū infirmā mentem ab ētatum
robur ascendere non posse pensaret. vt a prauī
tatem simul vitaret a laudem . Predicator e-
gregius ei admonendo aliquid obtulit . a aliī
quid tulit . Concedendo enim lemia subtraxit
acriora . vt quia ad deserenda cūcta simul non
assurget . dum in qdā suū animus famili-
ariter relinquitur . a quodam vicō suo sine do-
loce tolleretus .

Quod infirmis mentibus omnino non de-
bet arta predicari . Capitulum. 53.

Ciendū vero predicatori est . vt auditōris
fui animū ultra vires nō trahat . ne vt ita
dicam dum plusq; valet reditur . mētis corda
cumpatur . Alta enim queq; debet multis audi-
entibus contegi . a vix paucis aperti . Hinc nāq;
q; semetipsam veritas dicit . Quisputas ē fidelis
dispensator quē cōstituit dñs sup familiam suā
vt det illis in tempore tritici mensurā . Per me-
suram quāppe tritici exprimitur modus verbī
ne cū angusto cordi incapibile aliqd fbiuit eū
fūdaē . Hic paulo ait . Nō potui vobis loqui q;

spiritualib; sed quāsi carnalib; tāq̄ patruel
 In xp̄o lac vobis potum dēdi non escam. Hinc
 moyses a secreto dei exiens coruscantē coram
 populo faciem velat quia mīmitum turbis da-
 tatis īstūme archana nō īdicat. Hinc p̄ cum
 diuinā voce p̄cipit ut is qui cāsternam fo-
 derit si operire negligat. corruente ī ea boue uel
 asino. p̄cium reddat. quia ad alta sc̄iecie flu-
 enta perueniens cum hec apud bruta audien-
 tiūm corda non cōtegit. pene reus addic̄tur si
 per verba ciuis scandalū siue munda siue mēs
 immūda capiatur. Hinc ad beatum Job dicit.
 Quis dedit gallo intelligēciam. Predicatur et
 enīm sanctus dū caliginoso hoc clamat ī tpe
 quasi gallus cantat ī nocte cum dicit. Hora
 est iam nos de sompno surgere. et ruit fū. Singi-
 late iusti a nolite peccare. Gallus autē ī profū
 dioribus horis noctis altos edere cantus solet.
 Cum vero matutinū iam tempus ī proximo
 est. minūcas ac tenues voceſ format. q̄z mīmī
 qui recte predicit obscuris adhuc cordibus a-
 pta clamat. nihil de occultis mīsterijs īdicat
 vt tunc subtiliora queq; de celestibus audiant
 cum luci veritatis appropinquauit.

De ope predictoris a voce. Cap. xi.

Ed inter hec ad ea que iā superius dixim⁹
 caritatē studio tetri: q̄mūr. vt predictori

quisq; plus actibus q̄ vobis insonet. a be
ne vivendo vestigia sequacibus impetrat ut
potius agendo q̄ loquedo quo grad antur
ondat. quia et gallus iste que p̄ exprimēda bo
ni predicatoris specie i locutōe sua dñs assump
fit. cum iam edere cantus parat. pri⁹ alas excu
tit a semetipſū feriēs vigilātorē reddit. q̄r mīni
rum necesse est ut hi qui verba sācte predicacō
nis mouent. prius studio sācte actionis īvigi
lent. ne ī semetipſis torpētes ope alios extitēt
vōce. Pri⁹ sēp sublimia facta excutiat. a tūc ad
bene vivendum alios sollicitos reddat. Prius
co gitacōnum alio semetipſos scriant. quicqđ
ī se īutiliter torpet. sollicita īvestigacōe dep
hendant distracta animaduersione corrigan.
et tunc demum aliorum vitam loquedo cōpo
nant. Prius pumire apria fleibus current et
tunc que aliorum sunt pumienda denunciēt. a
anteq̄ verba exhortacōnis insonet omne qđ
locuturi sūt opib; clamāt. Dep actis rite oī
bus q̄li⁹ predicatori ad semetipſū redeat. ne
hūc v̄l vita vel p̄dicatione extollat. Cap. σ⁹.
Ed q̄ sepe dū predicacō modis congruēti
bus vberū fundit apud semetipſū de onsi
one sui occulta leticia loquētis anim⁹ sbleuat.
magna cuā nc̄c ē vt timoris laceracōe se morde
at. ne q̄ alioꝝ vulnēa medēdo ad salutē tuocat

ipse per negligenciam sue salutis intumescat.
 ne proximos iuuando se deserat. ne alios erigens
 ipse cadat. Nam quibusdā sepe magnitudo vir-
 tutis occasio pdicōnis fuit. ut cū fidēcia viri
 um inordinate iecuri sunt per negligēciam in
 opimā morerēt. Virt⁹ nāq; cū viēs remīte
 quādam delectacōne eius fibimetiſi animus
 blanditur. fitq; vt bene agentis mēs metum
 sue circumspēxionis abiciat. atq; in sui confiden-
 cia secura requiescat. Cui iam torpent⁹ sedu-
 ctor callidus omne qđ bene gessit enumerat cā
 q; quasi p̄e ceteris preponētē in tumore co-
 gitacōnis exaltat. Vnde agitur ut ante iusti iu-
 dicis oculos fouea mentis sic memoria virtutis
 quā remīscēndo qđ gessit. dum se apud se eri-
 git. apud humilitatis auctorem cadit. Hinc
 namq; superbienti anime dicitur. Quo pulchri-
 or es descendē. surge qui domīs cum ī me cumī-
 sis. Ac si aperte diceret ut. Quia et virtutum de-
 core te eleuas. ipsa tue pulchritudine impelle-
 ris ut cadas. Hinc sub iherusalē spēcie virtute
 superbiens anima reprobatur cū dicitur. Per
 fecta eras ī decore meo. quem posueram super
 te dicit domin⁹. a hahens fiduciam ī pulchri-
 tudine tua. formicata es ī nomine tuo. Si fiduci
 a quāp̄e sue pulchritudinis animus at tollitur
 qm de virtutū mēritis lcta apud se securitatē

gloriae. sed p eādē fiducia ad formicacionē ducet
qđ dū interceptam mētem cogitacōes fūc decipit
unt hāc maligni spūs p īnumera vitia seducē
do corrupūt. Notādū vero qđ dī. sformicata es ī
noīe tuo Quia cū respectū supni rectoris mēs de
serit. laudē p̄tūn⁹ priuatā querit. qđ fibi arrogā
re incipit om̄e bonū. qđ ut largitoris p̄comio ser
uiret accepit Opimioris fūe gloriam dilatare de
siderat satagit vt mirabilis cunctis īnotescat
In suo ergo nomine formicatur qui legalis tho
ri conubium deserens corruptori spiritui ī lau
dis appetitu substermitur. Hinc dawid ait.
Tradidit ī captiuitatē virtutem eorū. qđ pul
chritudines eorum ī manus īmīcī. In capti
uitatem etenim virtus qđ pulchritudo ī man⁹
īmīcī traditur cū decepcē mēti ātīquus hostis
a boni opis elacōe dñiaē. Que tñ virtutis elacō
qđis plene nō supat. vt cūq; tamē a electorum
sepe aim tēptat. S; cū subleuatē destituitē. destitu
tus ad formidinē reuocatē. Hinc etenim dawid
iterum dicit. Ego dixi ī habundantia mea
non mouebor ī eternum. Sed quia de confi
densia virtutis ītumuit. paulo post quit per
tulit adiunxit. Auertisti faciem tuam a me ce
factus fū conturbatus. Ac si aperte dicat. s̄fō
tem me īter virtutes credidi. sed quāte īfir
mitatis sim derelictus agnoui. Hinc tūc fū dī.

Jurauit et statutus custodiē iudicia iusticā tue. sed
 quia eius virium non erat manere in custodia
 quā iurabat. debilitatē suam profin⁹ turbatus
 inuenit. vñ et ad precis opem se contulit repente
 dices. Humiliat⁹ fū usquequaq; dñe vivifica
 me secundū verbum tuū. Nonnūq; vero supna mo
 deratio prius q; p munera prouehat. infirmi
 tatis memoriā ad mērē reuocat. ne de acceptis
 muneribus itumescat. vñ et ezechiel ap̄hetā q;
 cīens ad contemplanda celestia ducit. prius fili⁹
 hominis vocatur. Ac si hūc aperire dñis amone
 at dicens. Ne de his que vides in clādōe cori sub
 leues. cautus perpende q; es. ut cum summa pene
 traſ esse te hominē recognoscas. quaten⁹ dū
 ultra te raperis ad temetipfū sollicitus infirmi
 tatis tue fēno reuoceris. vñ necesse est ut cū
 virtutū nobis copia blanditur. ad infirma sua
 mentis oculus redeat. seseq; salubriter deorsum
 premat. ne recta que egit. sed ea que agere ne
 glexit aspiciat. ut dū cor ex memoria infirmita
 tis attulit. apud humilitatis auctorē robusti
 us in virtute solidetur. quia et plerūq; omnipo
 tens deus idcirco rectorū mētes quāvis ex ma
 gna pficit. imperfectas tamē ex parua aliqua
 pte derelinquit. ut cum mētis virtutib⁹ utilit
 imperfectionis sue tedium tabescant. et nequaq; se
 de magnis erigat. cū adhuc contra se minimā

Immitates laborat. sed quia extrema non valit
vincere de precipuis actibus non audeat superbi
re. Ecce bone vir reprehensionis mec necessi
tate compulsus. dum monstrare qualis esse debe
at pastor in uigilo pulchrum depinxit hominem pi
ctor fedus. aliosque ad perfectionis litus dirigo
qui adhuc in delictorum fluctibus versor. Sed
in huius queso vite. naufragio oracum tue
metabula sustine. ut quia pondus proprium de
primit tui me merci manus leuet.

Explicit liber Regule pastoralis Gregorii Pa
pe ad Iohannem Archiepiscopum Rauenensem.

LIBER REGULE
PASTORALIS
GREGORII PAPE

JOHANNES

GERSON

DE POLLUTIONE
NOCTURNA

DE COGNICIONE
CASTITATIS

Sala

Gab. R

Est.

Tab. 10

N.º 5